

градския султанъ (ср. Hammer въ Geschichte d. Krim. Chan). По тоя случай Синитъ-Камъни се наричатъ Сливенски Алпи (die Alpen von Islemije). Кушъ-Бунаръ спада между мѣстата, по които султанъ Мухамедъ IV или „Авджи Султанъ“ ходилъ на ловъ (Hammer, Gesch. d. Osm. Reiches, III, 951, cit. Иречекъ, Пжт. II, 709). Ср. и запискитѣ на Панайотъ Хитовъ.

Матей.

Подъ това име се разбира изчезналото днесъ заселище, съществующе на матейската планина до освобождението. Кога е било направено—не се знае. Въ прѣданието на село Глушникъ се споменува, какъ прѣзъ врѣме върлуването на турскитѣ разбойнически чети и „чумата“, на матейската планина имало прѣснати българи, живущи тамъ въ колиби. На всѣки случай, самото обстоятелство, че тукашната планина или „балканъ“ се наричатъ матейски, говори, че селото подъ това име е прѣдшествувало названието матейска планина или балканъ. Прѣзъ 1864 г. това заселище е било поселено съ черкези съ едничката цѣль да бдятъ и прѣчатъ на върлюющитѣ по тоя балканъ български хайдути и революционери. Българитѣ отъ Матей били пропѣдени и се разпрѣснали изъ околнитѣ села. Прѣзъ януари 1878 г., когато рускитѣ войски настѣпили къмъ Сливенъ, черкезитѣ опразднили селото и го оставили въ юртища. Срѣднѣвѣковни слѣди тукъ наоколо не липсватъ. Въ матейския балканъ, на сѣвероизтокъ отъ днешното село Глушникъ, личатъ слѣдитѣ на четверожгълно укрѣпление. На югозападъ отъ него е тѣй нарѣчениятъ Царевъ Кладенецъ, а пжтътъ, който го съединява съ укрѣплението, се нарича Царева Пжтека. Жителитѣ на близкото село Драгоданово намѣрили тамъ една стара сабя, която пакъ била изгубена прѣзъ 1878 г.

Деребѣятъ на с. Балканъ-Черкешлий (днесъ Фердинандово), нѣкой си Арабоолу, още прѣди 1829 г., когато излизалъ като разбойникъ по матейския балканъ, основавалъ тамъ разни „добродѣтелни“ задушбини. Така, на матейската планина той направилъ чешмя и т. н.